

Publicerad 2010-06-04 01:48 av Mikaela P

Ändå vilar hon vid din sida

Jag lider av sömnlösa nätter och desperata försök till att hantera mitt hjärtas önskan. Din avlägsna beröring så givande och kärleksfull drar ner mig i ett mörker av längtan. För det är hon som vilar vid din sida.

Det finns ett hopp i all min stillsamma förtvivlan. Ett hopp så förtärande och mäktigt att jag tappar fotfästet under dess väldiga tyngd. Ett hopp om att ditt leende säger mer än tusen ord. Att dina ord är en viskande kärleksförklaring i förklädnad.

Hon har ditt hjärta mer än vad du har hennes. Du nämner aldrig hennes namn men jag vet att det är hon, den du älskar, som sliter sönder mitt sinne. Och du vet någonstans inom dig att min kärlek är den du så länge har letat efter. Att vi två skulle bli vackrare än den fagraste sommarnatt. Ändå vilar hon vid din sida.

Endast månen hör min bedjande sång där jag sitter i gräset med filten tätt kring mig. När jag blundar känner jag dina händer smeka mitt ansikte lika ömt som vinden. Men verkligheten hinner ifatt mig och jag tänder en cigarett för att hålla bitterheten på avstånd.

Det du inte vet är att jag tänker vänta tills du vaknar upp ur din förnekelse och inser att du inte är menad att dela ditt liv tillsammans med henne. För jag är ditt öde och du min framtid. Det är vi som kan läsa varandras tankar och som har den djupa samhörighet bara två älskande kan ha. Ändå vilar hon vid din sida.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikaela P med Poeter.se id #32872 innehar upphovsrätten